

● خرو، روستایی در شیب کوهستان بینالود

اگر از مشهد قصد سفر به خرو، بزرگ‌ترین و پرجمعیت‌ترین نقطه شهرستان پس از نیشابور را دارید، باید در مسیر اتوبان مشهد به نیشابور، حدود ۲۰ کیلومتر مانده به شهر نیشابور و در سمت راست وارد جاده فرعی شده و به سمت خرو حرکت کنید. حالا دیگر راهی نیست و پس از طی ۶ کیلومتر دیگر به بهشتی در شرق کشور خواهید رسید. مسیری حدود ۱۱۰ کیلومتری که برای رسیدن به آن با خودرو شخصی بیشتر از یک ساعت و ۲۰ دقیقه زمان لازم نیست.

حالا چهار محله بزرگ خرو علیا، خرو سفلی با بافتی قدیمی، شهرک امام رضا (ع) با بافت جدید شهری و ساحل برج با مردمانی پرتلاش و خستگی‌ناپذیر منتظر پذیرایی از شماست.

هر چند حالا زمانه عوض شده و همه چیز، حتی شکل معماری روستاها در این سال‌ها تغییر کرده اما خانه‌های این روستای زیبا سبک همان خانه‌های قدیم است و هنوز هم می‌توان خانه‌هایی از سال‌های دور با معماری پدران و پدربزرگان را دید.

خرو سال‌هاست به خاطر همان معماری خاصش ماسوله خراسان نام گرفته است. در خرو خانه‌هایی را می‌بینید که به شکل پلکانی و در دامنه کوهپایه ساخته شده و پشت‌بام خانه پایینی، حیاط خانه بالایی است. خانه‌هایی زیبا که در فضایی کم به صورت عمودی دو یا سه طبقه و با استفاده از مصالح موجود در روستا مثل سنگ، خشت خام و چوب ساخته شده است. گذر از کوچه‌های پر شیب روستا گام‌هایی قوی و محکم نیاز دارد مثل گام‌های مردمان سختکوش خرو که روزی حلال خود را از دستان پربرکت درختان و دارهای قالی به خانه می‌برند.

● آلوهای با شهرت جهانی

باغ‌های میوه که مثل حریری سبز اطراف محله خرو علیا را دربر گرفته و از قسمت جنوبی به خرو سفلی وصل می‌شود؛ منظره‌ای زیبا و چشم‌نواز درست کرده است. بیشتر اهالی خرو به کار باغ‌داری و کشاورزی مشغول‌اند و البته محصولات منطقه هم بی‌شمار است؛ از ریواس، گردو، گلابی، سیب، آلبالو و گیلان و هلو گرفته تا انگور و عسل طبیعی و کشمش. محصولاتی که هر چند کیفیت بی‌نظیری دارند اما نتوانسته‌اند مثل آلو بخارای این باغ‌ها شهرت جهانی بدست بیاورند.

از ۳ هزار و ۶۰۰ هکتار باغ آلوی نیشابور، هزار هکتارش در خرو قرار دارد؛ بسته به شرایط آب و هوایی و... از هر هکتار حدود ۱۶ تن آلو برداشت می‌شود که علاوه بر تازه‌خوری، مقدار زیادی از آن فراوری و حدود ۱۱ تن به صورت آلوی خشک علاوه بر مصرف داخلی، به کشورهای همسایه هم صادر می‌شود. باغ‌های زیاد آلو، وسعت کشت و کیفیت عالی محصول این دیار سبب شده لقب پایتخت آلوی ایران در کنار لقب‌های دیگری مثل پایتخت طلایی، نگین بیلاقات کشور و... به خرو برسد؛ هرچند آلو بخارا نه فقط در خرو که در همه روستاهای دامنه بینالود و حتی غیر از آن، بدست می‌آید.

از نخستین روزهای پاییز تا آخر آبان ماه، هر سال از دیزباد بالا تا گرینه و درود و باغشن و قدمگاه زیرخان تا بوژان و کلیدر و بار و همین‌طور اردوغش، همه و همه در کار تولید آلو بخارا هستند اما آلوهای خرو چیز دیگری است. امیر محمدی یکی از مردمان این دیار است که پدر و پدربزرگش و حتی نسل‌هایی دورتر که دیدنشان به سن او قد نمی‌دهد همه در همین روستا به دنیا آمده‌اند، بزرگ شده‌اند، روی همین زمین‌ها کار کرده‌اند و در گوشه‌ای از همین خاک آرام گرفته‌اند. هر چند او ۴۱ سال بیشتر ندارد اما با مهارت، تمام ریزه‌کاری‌های کار در روستا را بلد است و با شوق برآیمان توضیح می‌دهد.

● از نهال‌های آلو باید مثل بچه مراقبت کرد

«آب و هوای سرد خرو کاملاً برای کاشت آلو مناسب است. نهال آلو را با خودمان پیوند می‌زنیم یا نهال پیوندزده را از گلخانه تهیه کرده و در زمینی که از قبل آماده و در نظر گرفته‌ایم با فاصله‌ای حدود ۳ تا ۴ متر از هم می‌کاریم و بعد از آن هم حداقل تا دو سال، مثل یک بچه تازه متولد شده از نهال‌های تازه کاشته شده مراقبت می‌کنیم تا بزرگ شوند. سال اول فقط یکی دو کیلو و هر چه بگذرد بیشتر محصول می‌دهد تا اینکه تقریباً از سال دهم به سوددهی و باردهی می‌رسد. در این مدت باید به آب و کود نهال‌های تازه کاشته شده خیلی بیشتر از درختان قدیمی توجه کرد چون قدیمی‌ترها ریشه‌های عمیق دارند و کمتر آسیب می‌بینند. اگر بهار کم‌آبی باشد و از بارندگی خبری نباشد، از همان اول بهار و فروردین تقریباً هر ۱۲ روز یک بار باید به نهال‌ها آب داد. آبیاری در پاییز و حتی یخ‌آب زمستانه هم باید با نظم

